

Mentsük a jövőt!

Irta: Keller Lajos, a Stefánia Szövetség igazgatója.

Az elmúlt év szomorú határkö és egyben figyelmeztető a jövőre a magyar anya- és csecsemővédelem történetében. Országos szervezetünk az ujjáébredés utáni tizenegy éves küzdelmes munkájával évről-évre csökkenteni tudta hazánk nagyarányú csecsemőhalálózását, amely kifejezetten lefelé haladó tendenciájú volt. Az 1932. év azonban a csecsemőhalálózásban olyan visszaesést mutat, amely figyelmeztetett bennünket arra, hogy az anya- és csecsemővédelem munkáját a nemzet jövője szempontjából még nagyobb komolysággal és még nagyobb erővel kell művelnünk.

A csecsemőhalálózás országos átlaga 1930-ban már csak 15,4 volt és ez a múlt évben ismét 18,6 százalékra ugrott fel, aminek legfőbb okát a nagyarányú nyári csecsemőhalálózásban kell látnunk. A csecsemők szülei sulyos gazdasági helyzete következtében gyakran elégtelen táplálkozás folytán sokszor kisebb ellenálló képességgel jönnek világra. Évről-évre emelkedik köztük az angolkórosok száma és a szegénység következtében fennálló gondozási hibák következményeképpen egyre erősebben terjednek köztük a különböző bőrbetegségek is. Az ellenállóképesség csökkenése ellen mai szegénységünkben nem tudjuk eredményesen felvenni a harcot és így hatványozottan mutatkozik minden betegség pusztítása a csecsemők közt.

Ez a szomorú eredmény, sajnos, igazolja azt a többször hangoztatott véleményünket, hogy a népbetegségek elleni küzdelemben

nem elég az egészségügyi gondozás, hanem azt nyomon kell követnie a szociális és egyéb segélynyújtások megoldásának is. Ha módunkban lett volna a már évek óta folyton csökkentett tápszerelátmányt tovább nem csökkenteni, hanem fokozni, ha módunkban lett volna a szülők megfelelő táplálkozását elősegíteni, úgy valószínűleg sok elpusztult csecsemő életét lehetett volna megmenteni. A nehéz gazdasági helyzet dacára is örömmel állapíthatjuk meg, hogy a Stefánia Szövetség a múlt évben az állami hozzájárulás csökkenése ellenére a községek és a társadalom hozzájárulása folytán 165.000 pengős emelkedést mutat ki.

Nincsen Magyarországon még egy társadalmi szervezet, amely évről-évre fokozni tudná a társadalom áldozatkészségét. A Stefánia Szövetség legnagyobb ereje az, hogy munkájának nagy fontosságát, különösen a nehéz gazdasági viszonyok között közvetlenül érzi az egész társadalom és a helyi hatóságok látják a munka nagy jelentőségét nemcsak a nemzet jövője, de a jelen nyomorának leküzdése szempontjából is.

Ez teszi aztán lehetővé, hogy Szövetségünk még a mai sulyos helyzetben is fejlődhetik. A múlt évben kilenc új fiókszövetséget, tizenhárom védőintézetet, tizenhárom tejkonyhát, két anyaatthont, négy bölcsődét és napközi otthont létesítettünk és 18 községet kapcsoltunk be védőintézeteink munkakörébe.

Ugy érezzük, hogy luxusintézmények helyett a szociális és egészségügyi embervédelemnek eme

végvárait a védőintézeteket kellene minden áldozatok árán is az ország egész területén mielőtt kiépíteni, mert ezzel nemcsak a magyar szociális embervédelemnek, de a közegészségügynek is alapját fektetnénk le, emellett megerősítenénk a nemzet testét alkotó egyedek ellenállóképességét úgy testben, mint lélekben, hogy vég eredményben felvegye a harcot nemcsak a mai nyomorúsággal, de a jövő megpróbáltatásaival szemben is.

Ennek az elgondolásnak megfelelően a szociális segély támogatását is a szükséglethez simulva, a körülményeknek megfelelően fokoztuk és amíg 1931-ben csak 455.000 esetben nyújtottak a védőintézetek szociális segélyeket, addig a múlt évben 1.300.000 esetben tették ezt. Működésüknek az a része bizonyítéka annak, hogy a magyar anya- és csecsemővédelem országos szervezete meny-

nyire összenőtt a magyar társadalommal és hogy a társadalmi bajok jelenségeire mennyire reagál.

A jövő mentésének munkájában csüggedni nem lehet, megállni nem szabad, a jövő boldog Magyarország felé tekintve hittel és bizalommal kell küzdeni, harcolni mindaddig, amíg el nem érjük azt, hogy Magyarország minden tanyájáig, minden kunyhójáig elér a magyar anya- és csecsemővédelem védő és gondozó keze. Minden magyar anya mellett ott áll szervezetünk szeretettel, áldozatos munkával és segélynyújtó kezével, hogy segítségére legyen legszentebb kötelességünk teljesítésében, csecsemőjük és gyermekük nevelésében. Segítségére legyen minden magyar anyának abban, hogy a megkínzott, megpróbáltatásoktól szenvedő nemzetnek testben és lélekben erős, értékes, istenfélő, hazafias állampolgárokat neveljen.

Báthori ünnepség Lengyelországban.

A magyar és a lengyel nemzet történelme telve közös emlékekkel és e közös történelem alakjai közül a legnagyobb Báthori István, az erdélyi fejedelemről lett lengyel király, akinek negyven évvel ezelőtt születésnapját most szeptemberben ünnepli a magyar-lengyel testvériség jegyében a két nemzet.

A krakkói Wavel székesegyházában lévő Báthori-sir ma is áhítatos zarándokhelye a lengyel népnek és ehhez a sirhoz zarándokol el szeptember elején a magyar nemzet is, hogy megemlékezzék dicső fiáról, aki Magyarország jobb sorsáért vállalta egy idegenbe való királyság minden gondját és nehézségét és aki új hazájának lojális és eredményes szolgálása közben is mindig hű tudott maradni érzéseiben a magyar nemzethez.

A Báthori évforduló fényes ünnep-

ségei augusztus 30-án kezdődnek Krakkóban, ahová Magyarországról a Magyar-Lengyel Szövetség rendezésében cserevonat fog indulni. A vonaton utazik Serédi Jusztinián bíboros hercegprímás is, aki maga fogja celebrálni Báthori sirjánál az emlékmisést. A magyar kormány részéről ott lesz Kállay Miklós földművelésügyi miniszter. Csatlakozását jelentette be Majláth Gusztáv erdélyi és gróf Miksa János szombathelyi püspök, Perényi Zsigmond báró, Csekonics Iván gróf, Széchenyi Károly gróf, a parlament és a közélet számos előkelő tagja, de kíváncsok, hogy a magyar társadalom minél szélesebb rétege vegyen részt ezen a nemzeti zarándoklaton, amelyet Lengyelországban a legnagyobb fénnel és tisztelettel fognak fogadni. A vendégeket már a határon fogják várni, a krakkói

„A MUNKA” TÁRCÁJA

A francia hadnagy.

Irta: Igmándy Géza.

A Marcal végelláthatatlan nádas felett még keringtek a megriasztott vizezmadarak felhőzőz följjai. A szelid lankáson riadt hadi népség húzódott kelet felé. Szabadhegy szélső házaiban remegve imádkozott az asszonyok és gyermekek serege. Összebujva hallgatóztak és nagy-nagy félelmüket beletemették a Minden-szentek litániájának egyhangú mormolásába. Mert hát senki sem merete remélni, hogy a magyar és osztrák csapatok megállíthatják a világhódító francia császár győzelemhez szokott hadait.

A nap már csak félszemmel pislogatott, ki a nádas felett és talán ezért volt olyan vörös színű az egész vidék. Győr felől fekete felhő terpeszkedett az égen és szép csendesen betakarta az elhagyott csatateret.

A tikkasztó koranyári alkonyatban óvatosan megnyitották az ajtók és kióvakodtak az asszonyok a szabadba. Lábjuhegyen lépegettek, hogy ne zavarják a félelmetes csendet, melybe a haldoklók és sebesültek nyögő kiáltása hasította bele a borzalmat. Maroknyi nemesi lovascsapat ügetett át a falun. A vérsarcu hadnagy csak úgy félvállról vetette oda a szót.

— Menjenek ki arra az ér felé. Sok a sebesült...

Felcspódott nyomukban a por fe-

kete felhője, mely egészen elnyelte őket. Kerekes Andrásné két hajadon leányával azonnal megindult a jelzett irányba. Az özvegy határozott lépésekkel vezette a két szép leányt, akiknek még könnyes volt ugyan a szemük, de nem merték mutatni a félelmet. Ágneska hóna alatt kis fehér csomagban szorongatta a kötésnek való tépést, Katica pedig kis cserépkorsóban vitte a vizet, hogy megennyithesse a szomjazó harcos győtrő kínját. Sokáig haladtak szótlanul. A félhomályba beleszűrődött a hold halovány fénye és egyre sürgetőbb lett a segítség kérés nyöszörgő kiáltás. Özvegy Kerekes Andrásné megszaporázta a lépést. Ágyugolyó rágt a kis gödörben lették az első sebesültet. Elhalálisan nyöszörgött. Mellette feküdt a lova mozdulatlanul. A három nő letérdelt és az asszony megtapogatta a sebesült arcát.

— Francia! — suttopta és felemelte a véres fejét, hogy lesimíthassa róla a sáros verejtéket.

Ágneska arcát előntötte a forróság és megremegett a keze, amikor bontogatni kezdte kis motyóját. Olyan izgatott lett, hogy nem tudta kibogozni, amin nem is nagyon lehetett csodálkozni, mert hiszen szőke fejcskájában olyan gondolatok keringőztek, amilyeneket csak a leányszoba elrejtett sarkában szoktak szövegezni holdvilágos tisztá éjszakákon, arról a lovagról, aki a diadalmas harc után délcegen — véresen érkezik meg — menyasszonyáért. Csodálatos a leányszív. A szerelem rózsaszínű felhője eltakar mindent, csak az eszményi férfit veszi észre.

A lelke legmélyén pedig zakatolt a lelkiismeret halk szava, hiszen édes testvérbátyja is ott viaskodik József nádor insurgenst hadában és — ki tudja? — nem éppen ez a francia hadnagy volt az ellenfele?

Katica pedig csak bámulta az idegen tisztet, amíg a nénye vesződött a kis batyúval. Az ő szívében még nem ütöttek tanyát azok az érzések, amik megbénították Ágneska kezét.

— Merci — suttopta a sebesült és mohón falta a vizet. Merci bien...

Özvegy Kerekes Andrásné tekintetes asszony kedvesen megkérdezte tőle, hogy lábra tud-e állni? Azután két oldalt belekaroltak és vezették a házuk felé. Katica mutatta az utat. Ágneska úgy lépegetett, mint az alvajáró. Nem tudott számot adni gondolatairól. Talán nem is akart, csak támogatta a délceg franciát, akinek közben le-leesett a feje széles mellére.

A nagy csataterén ekkor már itt is, ott is kigyulladtak a fáklyák és bátoritanul pislogtak a mécsesek. A jószívű lakosság összeszedte a sebesülteket.

Montbrun hadnagyot szépen lefektették Kerekes András insurgenst hadnagyágyába és Ágneska egyedül maradt mellette.

— Katicával visszamegyünk. Vigyázz rá addig kisleányom — mondta az édesanya, akinek a hangjában ott remegett az anya aggódo szeretete, mert hátha megtalálják kint a Viczay-árok partján az ő egyetlen fiát is. Ott volt az a véres

roham, ahol egymásnak szaladt a magyar és francia lovasság, hogy ezzel is ragyogóbb legyen a gloire dicsősége...

A beteg szaggatottan pihegett, nyelvvel többször megérintette kicserepesedett ajkát. Ágneska remegő kézzel fel-emelte a fejét. Megitatta.

— Mon Dieu... Ma mère... Ma mère...

Azt hitte, az édesanyja ápolja ekkora gyengédséggel.

Még négy sebesülttel szaporodott meg a Kerekes-kuria, de Ágneska csak a hadnagyot ápolta és sirt örömeiben, amikor bizossá vált, hogy a bátyját nem találták meg a sebesültek és a halottak között. Az is lehet, hogy nem ez az öröm buggyantotta ki szeméből a könnyet, hanem az a tudat, hogy meggyógyul a francia. Lám minden nap pirosabb lesz az arca, mosolygósabb a szeme és már kiül a nagy diófa alá is az árnyékba és olyan kedvesen csucsorítja a száját, amikor erőlködve gügyögi: Köszönöm... Ágneska kérem...

Amikor pedig az osztrák katonai parancsnokság szigorúan elrendelte, hogy közös gyűjtő táborba kell vinni az idegen sebesülteket, Ágneska addig könyörgött az édesanyjának, amíg bele nem egyezett abba, hogy titokban elviszik a már majdnem teljesen gyógyult Montbrunt a Baráti-hegyen levő szállójukba, ahol az öreg vancellérné majd gondját viseli.

Hosszu hónapok multak el bizonytalan reménykedésben. Ágneska nem láthatta a franciát, csak leveleit olvasgatta

ünnepeken részt vesz maga a köztársasági elnök is, a lengyel kormány számos tagjának kíséretében. A magyar zarándoklat vezetőit külön fogja fogadni Pilsudzky marsall, akinek ebből az alkalomból a Magyar-Lengyel Szövetség egy hatalmas Báthori portrét fog ajándékozni. Az összes magyar vendégek tiszteletére fogadások lesznek Krakkóban és Varsóban és alkalom lesz megismerni a lengyel nemzeti táncokat és szokásokat. Meg fogják mutatni az utazás résztvevőinek a magyar alapítású czenstochowai pálos kolostor minden érdekességét és ellátogatnak a kattowitzi híres ipartelekpekre is. A nyolc napos nemzeti társasutazás költségeit — különböző kedvezmények biztosításával — a Magyar-Lengyel Szövetség oly minimálisan állapította meg, hogy azon mindenki résztvehessen.

Az utazás összes költségei, szállodával, ellátással, borraivalokkal együtt III. osztályon 147, II. osztályon 198 pengő. Vidéki résztvevők a Budapestig és vissza kiindulási helyükre külön 50%-os vasuti kedvezményben részesülnek. Jelentkezés a Máv menetjegyiroda valamennyi fiókjánál, vagy levélel a Magyar-Lengyel Szövetség társasutazásának rendezőségénél Budapest, IV. Mária Valéria-u. 7. II. em. Jelentkezni augusztus 27-ig lehet. A zarándoklat augusztus 30-án reggel indul Budapestről. A Magyar-Lengyel Szövetség elnöksége ezúton is felhívja a magyar közönséget, hogy ezeken az ünnepeken minél nagyobb számban vegyen részt és ezáltal is tegyen bizonyosságot a lengyel nép iránt való baráti érzéseinkről.

A sokgyermekes Anyák Napja Salgótarjánban.

Szent István ünnepén a városháza tanácstermében tartotta a város társadalma a salgótarjáni sokgyermekes Anyák Napját bensőséges ünnepség keretében.

Az ünneplők sorában ott láttuk a katonaság, a hivatalok és testületek vezetését.

Az ünnepséget a róm. katolikus körű dalárda Schmelcz Miklós karnagy vezetésével a Hiszekeggyel nyitotta meg.

A nagyhatású énekszám után ifj. Kovács Gézáé felemelően szép ünnepi beszédet mondott, amelyet nemcsak feszült figyelemmel, hanem a lélek áhítatos érzéseivel hallgatott a megilletődött közönség. A mély asszonyi érzésből fakadt, szociális igazságoktól átfűtött beszédet teljes terjedelmében leközlöjünk:

Mélyen tisztelt Hölgyeim és Uraim!

Ismét ünnepelni jöttünk! E néhány sokgyermekes anya megjutalmazását illő keretbe foglalni.

Sajnos szomorúan tapasztaljuk, hogy a folyton rosszabbodó gazdasági viszonyok okozták azt, hogy minden évben egyre kevesebb anyát tudunk megjutalmazni.

E nemes mozgalom — mint az már a köztudatban él és melynek védnöke a Kormányzó Öfömlétsége — néhány éve indult meg és e magasztos gyönyörű eszme megértésre talált a társadalom minden rétegében.

A vérvétel, családi kapcsolatok erősítése ma a legfontosabb feladatok

ezerszer is egymásután. (Milyen jó, hogy Grácban az apák rákényszerítették az akkor ellenszenves nyelv tanulására!) Montbrun hadnagy pedig levelet írt a feleség császári mentét és felhívta az egyszerű magyar gyűjtőt. Naphosszat elkaplógatott a szőlőben és aki nem ismerte, nem is merte volna azt gondolni, hogy nem a Marcal mentén ringott a bölcsője, olyan hamarosan megtanult magyarul, — Ágneska fele magyar, fele francia gyöngybetűs leveleiből. Még Kerekes András is összeharagkozott vele és szép csendesen vigasztalhatta, hogy várjon türelemmel. Majd belefárad a nagy császár a hódításba és hüvelyébe rejti a kardját. Akkor aztán lehet beszélni a jövő sorsokról. Mert bizony az egész család tudta, miért nem kívánczik haza az egykori hadnagy a Szajna partjára és miért kosarazza ki Ágneska az alispán fiát?

Már a negyedik nyár is elvirágozott, amikor a lipcsei népek csatájában lehánytatott a császár büszke sasos zászlaja. Kerekes András ekkor látta elérkezettnek az időt a cselekvésre. Javában benne voltak a farsangban, amikor megérkeztek a szerelmes francia hivatalos írásai. A vendéglátó családnak nem volt oka a szégyenkezésre. Ekkor derült ki, hogy az egyszerű hadnagy a világhíres Montbrun francia lovastábornok édesöccse, aki a győri csatát is eldöntötte mindent elsöprő fergeteges rohamával.

Csak a hadnagy nem beszélt róla sohasem. Talán még Ágneska sem tudta s most annál nagyobb volt a boldogsága, hogy első pillanatra belezárta tiszta leányzívét.

Magyar urrá vált a kis francia hadnagy, akinek a fia 1849-ben Damjanics János honvédtábornok hadtestében halt hősi halált a temesvári csatában.

egyike hazánkban! A család ugyanis az utóbbi évtizedek háborús forradalmi pszichózisában aggasztó rázkódtatásokon ment keresztül. A durva érzékiségbe átszápó nőnkultusz következtében a család igen sokat veszített erkölcsi tekintélyéből. A nők és családanyák tömeges elhelyezkedése a kenyérkereső pályákon szintén elősegítette a családi érzések gyöngyölését! Az anyai hivatás emelkedett szépsége és erkölcsi magasztossága így egyre többet veszített régi fényéből s a nő, az anya a társadalom közönséges robotosává süllyedt. Az anyaság, mint a faji és történelmi halhatatlanság szimbóluma és a család mint a nemzeti élet építő köve nem részesült eddig kellő védelemben és megbecsülésben, pedig a család a legszentebb földi dolgok egyike, amely nemcsak egyéni, hanem a nemzeti nagyságnak is sorsdöntő kimunkálója!

Ezek az ünnepek nemesebb irányba terelik a nőnkultust, az anyai hivatásról alkotott közfelfogást friss erkölcsi tartalommal telítik s ezzel a nemzeti élet alapvető intézményének, a családnak megerősödését segítik elő!

A élet ezer pompás színe vibrál és táncol körülöttünk és arcunkon mégis barázdába mélyül a gond. Lelki és testi törődésekből élünk. A tömegben forr az életféltés! És mi éppen ezért meghátráltunk állunk meg e helyen ahol e pár Anyát ünnepeljük.

Most különösképpen megkülönböztetett tiszteletet, szeretetet és megbecsülést érdemelnek meg a sok gyermekes magyar anyák!

A mai gyermektelen asszonyok nem is tudják, hogy e gyötrelmes nehéz viszonyok között is milyen boldogság anyának lenni! Minden gyermekmosoly egy ragyogó napsugár a mi borús egünkön! Az ő kedves csacsogásuk égi zeneszó, mely a legszomorúbb, legsötétebb és a legcsöndesebb pincelakást is vidámmá, világossá és hangosvá varázsolja. Apró, pici puha gyermekkarok, ha ránk fonódnak sokkal könnyebben viseljük az élet terheit, mert az értük való küzdelem könnyű és kedves lesz!

Kedves jó Magyar Anyák! Nekem jutott a szerencse, hogy ez ünnepies alkalommal Benneteket üdvözöljelek! Mi, akik idejöttünk mind öszinte részesei vagyunk a Ti fájdalmasan büszke anyai örömtököknek. Mi tudjuk jól, hogy azt a sok keserves átvirasztott kinos éjszakát, amit gyermekeitek felnevelésében töltötök el, nincs semmi földi kincs, amivel azt jutalmazni lehetne. Amit e szegény csonka ország társadalma most nyújt Nektek ez hálája, tisztelete és megbecsülése szeretetének csak egy halvány jele. Az igazi jutalom a jó Istentől jön, akit arra kérek, hogy adja meg Nektek gyermekeitekben az igazi jutalmat.

Kívánom, hogy találja meg gyermekeitekben az Egyház, a Haza és az egész társadalom a kötelességét hűen teljesítő igaz, jó honpolgárait és honleányait.

Nagy feladatot rótt az élet reánk magyar anyákról! Ha minket össze is tört, lelkünk fogékonyságát megtrónította, egész valónkat egykedvűvé is tette ez a küzdelmes, gondterhes nehéz élet, gyermekeinkbe mégis bele kell csépegtessük a jobb jövőbe vetett hitet! Bele kell neveljük kis lelkükben, hogy tudjanak hinni egy jobb jövőbe és tudjanak lelkesülni és küzdeni is érte! Bele kell csépegtessük

T. C.

Ezennel van szerencsém tisztelettel értesíteni, hogy a

FIUMEI KÁVÉBEHOZATALI TÁRSASÁG LERAKATÁ

Salgótarján város és vidéke részére a mai naptól kezdve átvetttem.

Eredeti csomagolásban és **eredeti** áron árusítom fenti cég országsszerte elismerten legjobb minőségű áruit.

Naponta frissen pörkölt kávé!

Kérem tiszteljen meg saját érdekében egy próbarendeléssel, mert jobbat és olcsóbbat sehol másutt nem kaphat.

Uradalmi görög és sárga fajdinye jégbe hűtve, amíg az idény tart állandóan kapható!

Kiváló tisztelettel: **MAYER VILMOS**

Fő-utca 49. (Katholikus templom mellett.)

sük szívükbe az olthatatlan hazaszeretet lángjait, hogy az lobogjon, fátylaként világítson szegény hazánk gyászos sötét éjszakáin egészen a hajnalhasadásig. Kedves derék jó magyar anyák! En a társadalom elismerését, szeretetét, tiszteletét és nagyrabecsülését tolmácsolom! A jó Isten adjon nektek erőt egészséget és a sok lelketkorbácsoló fiatal évek után nyugodt, csendes, az étellel megbékült derűs öregséget. Kívánom értéket megmielőbb mindannyiunk hő vágyát, édes hazánk feltámadását!

Sokáig zugott a taps, sokáig ragyogtak a könnyek a szemekben...

Dr. Förster Kálmáné, a „MANSZ” elnöke mély megilletődött csendben, nyájas szavak kíséretében osztotta ki a megjutalmazott öt anyának a főispán és a társadalom ajándékát: személyenként 21—21 pengőt és 1—1 ruhát, cipőt.

Tamáskovits Baba bájosan és nagy hatással szavalta el ifj. Kovács Gézáé ezen alkalomra az anyákhoz írt meghatón szép és finom lelkületű költeményét.

A Hymnus hangjaival, szívében mély és bensőséges érzésekkel távozott az ünnepség közönsége. Szép és felemelő volt az Anya megtisztelése.

A megjutalmazott anyák névsora: Csarba Egyedné 10, özv. Grázer Jánosné 10, Longauer Károlyné 9, özv. Kiss Józsefné 8, Dániel Mihályné 7 élő gyermek anyja. Meghalt Csarba Egyednének 2, Dániel Mihálynénak 3 gyermeke.

Hírek és különféle

Legfelsőbb elismerés. Lapzárta-
kor értesülünk, hogy a kormányzó Szántay István államfőnöknek, lapunk volt felelős szerkesztőjének a közélet terén teljesített értékes munkásságáért dicsőítő elismerését (Signum laudis) fejezte ki a kereskedelemügyi miniszter, ill. vármegyei főispánja útján. (Jövő számban a megérdemelt elismerésre visszatérünk.)

Bucsuzás. Nehéz szívvel válnak meg a kedves városkától, hol életüket lelték. Betegségem miatt nem bucsuzhatunk minden kedves jóbarátunktól és ismerőseinktől külön-külön, ezért hát ezúton bucsuzunk és kérjük, tartsanak meg szíves emlékeztükben. — Mindig szeretettel fogunk visszagondolni Tarjánra és tarjáni kedves ismerőseinkre.

László Antal és neje.

Felhívás a volt lengyel legionistákhoz. A világháború alatt, az osztrák magyar hadsereg kötelékében harcolt lengyel légioók különböző fegyvernemeinél és ezredeinél magyarok is szolgáltak. Ezeket, illetve azokat, akik eddig még nem jelentkeztek, vagy pedig igazolatlanságukról értesítést nem kaptak: Friediczky Alfréd, Olesch Jenő Szadeczký Lajos és Vargha Gyula felszólítják, hogy jelenlegi címeiket, a légioónál volt beosztásukra, szolgálati idejükre vonatkozó adataikat közöljék levelezőlapon Miklósy Ferdinánd Leóval, Budapest X. Szabóky utca 58 címen. Ez a felszólítás azoknak is szól, akik a világháború után teljesítettek Lengyelországban szolgálatot, a Bobula, Rácz, Veisz, Szopkó, Oleksák féléalakulatokban. A volt lengyel legionisták ez évi bajtársi találkozója szeptember közepén lesz.

Vasuti kedvezményt élveznek az őszi Lakberendezési Vásár vidéki látogatói. Szeptember 2-án nyitják meg Budapestén a városi-
geti Iparcsarnokban az **Őszi Lakberendezési és Háztartási Vásárt**, amely az őszi évad legnagyobb eseményének ígérkezik. Sokaság lakberendező iparos mutatja be ezévi legújabb termékét. Az árak a mai gazdasági helyzethez simulva nagyon olcsók lesznek, úgy, hogy az őszi vásár ebből a szempontból is nagyfontosságú, mert a legjobb vásárlási alkalom. A vásár keretében országos rádiókiállítás rendeznek és külön kiállítás lesz mindannak, ami a gyermeket öltözteti, szórakoztatja és táplálja. A vidéki közönség vasuti kedvezménnyel látogathatja a vásárt, amely már augusztus 31-én lép életbe és egészen szeptember 20-ig terjed. **A vásárgazdálkodók az ipartestületeknél, a kereskedelmi kamaráknál és a menetjegyirodákban szerzemények be.**

Nemzeti Munkavédelmiszemle. Hainiss Győző altábornagy, a Nemzeti Munkavédelem felügyelője, Rabong János Máv. igazgató, kormányfőtanácsos és Marno Tivadar ny. alezredes, vármegyei Nmv. hivatalvezető folyó hó 21- és 22-én városunkban időztek. A bizottság megtekintette az acélgyári, salgótarjáni és baglyasaljai Nmv. üzem és üzembiztosító csoport előkészített munkálatait, majd a palackgyári üzemet nézte meg. Az Nmv. felügyelője mindenütt a legteljesebb megelégedésének adott kifejezést s öszinte köszönetet mondott a nála jelentkező körzet és alkörzet parancsnokoknak messze-mező támogatásukért.

Jó fellépésű
és megjelenésű, nagy ismeretességgel rendelkező
hölgyek és urak
jó referenciákkal, könnyen
eladható cikkek eladásához
kerestetnek.
Levelek „Játésva nyerve” jellegűek küldendők:
ERDŐS-HIRDETŐIRODÁBA,
Budapest, Teréz-körút 35.

A munkanélküliség immár intézményes jelensége az ország gazdasági életének, mert hiszen évről-évre tart és betegségeként sorvasztja a társadalmat. A gyáripari városokban e jelenségnek káros hatásait természetesen sokkal jobban kellene érezni, mert hisz a munkások úgynevezett szanálása a rendelesek megszűnése folytán itt tűnik leginkább fel. Mégis Salgótarjánban úgy látjuk, hogy e sorvasztó, társadalmi osztálybetegségnek gondos orvosai is vannak, akik preventív, előrelátó eszközökkel és módszerrel segíteni igyekeznek a munkanélküliség betegségében szenvedők szomorú sorsán. Közvetlen tapasztalatunk szerint a város vezetésége minden kivitelezhető közmunkát a munkanélküliek foglalkoztatása útján végeztet el s így a mezei munkákban kevésbé alkalmas emberanyag még a nyári időkben is hozzájutott mérsekelt keresethez. Közeleg azonban az őszi, a tél, immár érezzük is néha a hidegnek figyelmeztető lehetetét s önkéntelenül arra gondolunk, hogy miből élünk majd a télen, mert hiszen az év többi részében nem volt alkalom arra, hogy tartalékot szerezzünk az inséges munkabérekből, egyedüli remény a város vezetéségének előrelátó gondoskodásában van. Értesülésünk szerint a helyzet súlyának mérlegelésével már most folynak a tanácskozások oly irányban, hogy mint lehetne felkészülni a következő idény bajainak orvoslására. A kilátások úgy hiszszük nagyon szűkösek s a gazdasági helyzet mostohasága rendkívül sok akadályt állít fel — a konsekvens, — következő munkák és a gyakori hiány az azonnali biztos reményekkel tölti el az érdekelteket.

A csendőrszék új parancsnoka vitéz Halmy József őrnagy, akit Bajáról helyeztek ide, megérkezett városunkba és átvette az iskola parancsnokságát. — Marsó Lőrincz csendőrszázados, akit városunk közönsége már ismer, mert több évig volt városunkban, mint szárnyparancsnok helyzetetett ide. — Revitzky Zsigmond csendőrszázados pedig mint oktató tiszt osztatott be a csendőrszékhez.

Hosszabb lett az iskolai szünidő. A közeledő szeptember elseje a gondtalan, vig diákok arcára odarajzolta a szomorkodás egy felhőcskéjét, amit a „jó kultuszminiszter bácsi” most letörölt egy időre a pihenéshez és „lógáshoz” szokott új nemzedék homlokáról. A „pótviszág” terminusát is kitolta a miniszteri rendelet, mely tanárnak és tanulóknak „jól jött”. Az uccán hangosan kiabálva ujságolták egymásnak a mesés hírt a nebulók, akikről akár örökre is becsukhatnák az iskolát. — Nem pálcát törni akarunk fenti megjegyzésünkkel, mert hiszen mi is voltunk ifjak, csupán regisztrálni az örömet, melyet oly könnyű belopni az ifjú lelkekbe. A gondterhes szülői arcok azonban szomorubbakká válnak, mert a súlyos gazdasági bajok napról-napra kétségbeesőbb helyzeteket teremtenek. — Kezdetben a lecsökentett fizetések nem voltak annyira érezhetők, de most már, amikor a háztartásban csak a legszükségesebb megélhetésre telik, a gyermekek neveltetése, taníttatása szinte lehetetlen, különösen ha főiskolára kell beiratni a gyermeket. A családi pótlékok kicsinyek, a több gyermekes családok ugyszólván sehol sem nyernek külön elbírálást, kevés az ösztöndíj, a kultuszminiszter a tandíjakat és vizsgadíjakat emelte. Félő, hogy ezentul csak a vagyoni és nem a tanuló szellemi felkészültsége lesz az eldöntője a tanügyi kérdéseknek. — Reméljük azonban, hogy még egy kis türelem után, eljön a megennyhülés minden téren.

Iskolai szünet meghosszabbítás. A vallás- és közoktatásügyi miniszter 32.250/933. V. a. számú rendeletével az idei nyári szünetet szept. 16-ig meghosszabbította. A reál gimnáziumban a következő változások lesznek. Szeptember 11—12-én javító, különbözlet és magánvizsgálatok. Szeptember 15-én reggel 8 órakor Veni Sancte. Szeptember 16-án rendes tanítás. Az utólagos beiratkozások szept. 1—10-ig lesznek.

Baglyasalján a bányatelepi gazdasági épület helyén szinte észrevétlenül, csendben épül izléses kivitelben a templom, mely nemcsak nagy lelki hasznára, de külsőleg is díszére válik a községnek. — A magyaros faragásu kapubejárát fölfe, mely megmaradt a régi gazdasági épülethől, remek torony épült ugyancsak székelő faragással. Az épület másik végén egy kisebb torony emelkedik, mindkettőn kereszt tündöklök, melynek ünnepléses elhelyezéséről már megemlékeztünk. Az épület tetejét sok apró tornyocska díszíti; a templom hosszukás hármass ablakai, oltár fiúkéje, szép magas hajója, kényelmes kórusa kiváló hozzáféréstől tanuszkodnak. Ha figyelembe vesszük, hogy a levő épülethez, a házak közé beszorított egyébként szép, de közrefogott helyhez kellett Blankenberg bányaeépítésnek alkalmazkodnia, akkor csak a csodálkozás és elismerés hangján szólhatunk úgy a kivitelről, mint az építkezési mozgalom lelkes megindítójáról és vezéréről Dubovszky bányagazgatóról, aki évtizedek tervezgető készülődéseit vitte megvalósulásra a legsúlyosabb gazdasági időkben. — Itt említjük meg a baglyasaljai bányatelepi szép strandfürdőt is, mely szintén Dubovszky igazgató kulturszeretétét és szociális érzését dokumentálja.

Horogkeresztesek. Bőszörmény mozgalom salgótarjáni fősoportja párt-helyiség céljára lakást keres, legalább 2 helyiségből állót. Értesítést Menház-utca 16 címünkre kérünk.

Milyen gazdagok vagyunk!

A Gyöngyös bokréta budapesti előadásának főpróbáján szaladt ki ez a mondat az egyik országos nevű fővárosi színház száján, aki arról nevezetes, hogy szinte már egy emberöltőn át kutatja azokat az utakat, amelyeken valami újat és amellelt igazán művészt találhat. Munkájának eredményei azt igazolják, hogy eddig csak a sötétben tapogatódott. A magyar falu, lekicsinyelt és kigunyolt földmivesség, Szent István napi szereplése azonban kinyitotta a szemét. Eddig ugyanis kevesen voltunk olyan megmosolygott rajongók, akik váltig hangoztattuk, hogy nem lehet semmiféle művészet sem igazán érték és maradandó, ha nincs meg a gyökere a népben és nincs rajta a sajátos faji jellegzetesség. Láttunk feltűnni és széjjelhallani különböző — korszakalkotónak hirdett — irányzatokat, amelyek ideig-óráig megragadtak ugyan szokatlanságukkal, de hamarosan lepatogott róluk a kiagyalt máz, amikor azután lombtárba kerültek. Ez lett a sorsa minden nemzetközinek minősített kezdeményezésnek.

Paulini Béla uttörő munkájának és rajongó lelkének szülte a Gyöngyös bokréta, amely kielégít minden követelést. Írók, színészek, festők, szobrászok, zenészek és tudósok csodálják végig minden előadását, hogy utána az ámulattól és elragadtatástól keressék az elismerés méltó szavát. Mert hamisítatlan egyszerűségében és káprázatos színpompájában olyan csodát láttak, amilyent csak a lelkük mélyén szunnyadó ösztönös megérzés sejtített velük, de nem mertek előállni vele. Azt hitték, hogy gunyolódás és bukás lesz a jutalmuk.

Az író megglepte a romlatlan magyar beszéd kristálytisztá muzsikája, amelyben ott bujkál a dalosmadár, távolkolomp és a pusztán nyargaló szél csodálatos lehetete, hogy a nagyvárosi zagyvalék szóáradatában elfásult fül mohón habzsolja, mint az eltikkadt vándor a forrás üdítő vizét. A színész megdöbbenve látta, hogy minden alakító művészetnek a természetesség adja meg az elhíttető erőt, akkor ragadja meg a nézőt, ha a mozdulat és hang tökéletes kiegészítése egymásnak és a tudatosság mindig engedelmeskedik az ösztönnek. Hányszor mosolyogtunk meg a modernnek mondott táncművészet hiu erőlködését, amikor kitekert mozdulataival vadászott a hatásra és követelte az ujszerű jelszót! Hát ez az egész mesterséges mozgásművészet eltörpül a föld egyszerű fiának a Gyöngyös bokréta keretében bemutatott tánc mellett, amelynek egy-két ütemében több eredetiség, bájoság, kecsesség, érzés és természetesség található, mint a huszadik század balletjében és tiszavirágéletű modern csodabogaraiban együttvéve. A beszéd és a mozgás gyermeke a zene, mely eredeténél fogva mindkét szülőjének kincseivel gazdagon jelenik meg előttünk. Olyan feltáratlan kincsesbánya kapuját nyitotta ki a zenész előtt a Gyöngyös bokréta, amilyenről még a kivételes lángelmék sem álmodozhattak. Minden hangulatnak meg van a kifejezése a magyar zenében, csak bele kell mélyedni az ezerféle dallamba és jelentéktelennek vélt apró foszlányáradatba, mely sejtelemserűen és fajunk szemérmes lelkének megfelelően lopja bele az érzést a hallgatóba. Olyan kifejező ez az együgyűnek látszó hangfolyó, hogy szinte beszél és érthetővé válik még az idegen előtt is.

Külön fejezetet érdemel a Gyöngyös bokréta a képzőművészetre vonatkozó hatásával. A színek tobzódása, amely azonban sohasem válik ríktó és visszatartó szemkápráztatássá, az ellenlétes árnyalatokat is olyan csodálatos csokorba tudja kötni, hogy gyönyörköd-

tető és megnyugtató hatása — a szó eredeti értelmében — megdöbbenő. A népviselet vadvirágos kertjében nem tudjuk a rengeteg szép közül kiválasztani a legszebbet, annyira egységes egész úgy, ahogyan van. A magyar legénynek és leánynak a színpadra való kiállása, nézése, enyelgése, kézlogása, vagy tánc, mind, mind rákivánczik a festő vásznára és követeli a szobrász megörökítő vésőjét.

A népek és fajok eredetét az életben való megnyilvánulás alapján kutató tudós pedig, aki korunk anyagi és nemzetközi szellemétől megérve eddig

A csodaszarvas jegyében.

Reflexiók a IV. cserkész világtáborozáshoz.

Írta: Dr. Istók Barnabás.

II.

Forgatom a „Jamboree zsebkönyv”-et, utazgatók a jamboree térképén s meg kell állapítanom, hogy egy egész napalig láttam valamit. Az ember úgy elbámeszkodik egy-egy helyen, miközben száz és ezer gondolat rohan keresztül az agyán, hogy észre sem veszi, hogy mulik egyik óra a másik után.

Az egyiptomi cserkészparancsnok: M. Khaled Hassanein bey sátrába pillantottam be a sivatagon való vándorlásom közben. A környezet és hangulat egész stilszerű volt ahhoz a kíváncsiságomhoz, ami elfogott a kelet iránt. A sátorban körös-körül egy csomó bőrönd, egy kényelmes ottoman s rengeteg szőnyeg, egy talpalatnyi eleven földet sem lehetett látni, inkább azt, hogy egyik szőnyeg sokszor félig takarja a másikat. Kelet pompája és kényelme ölekezett itt a nyugati civilizációval. Így érthető, hogy a világtábor arabot otthon modern Európának, nálunk pedig keleti despotának látjuk.

Syria táborában találtam meg a sivatag hajóját, a tevét. Bizonyára cserkész volt az is, aki egyedül volt mellette az egész táborban (a többi cserkészfiuk valamire látogatónak voltak). Ez a teve volt talán az egyetlen állatrésztvevője a világtáborozásnak. Szegény! Ugy didergett a gazdájával együtt a kissé hüsebb esti levegőben, hogy majd megfagytak, míg a szomszédokban valamelyik külföldi nemzet fia bezárva táborkapukat a beözönlő szélről látogatók elöl, uszónadrágban hűsöltek víz híján légtüdőzve. Ezt az ellentétet látva megértettem amit Amundsen ír az északnyugati átjáró felfedezésére 1903-ban vezetett expedíciójának utalásában, hogy 10 C° melegen uszónadrágban sütkéreztek s fürödtek a Bering szoros egyébként jégpáncéllal borított vizében. Mi, niérsékeltevi nyárspolgárok ilyen novemberi hőmérséklet mellett már meditálunk, hogy jó lesz-e még a felöltő, vagy jobb lenne már a bekecs.

Magyar tábor nem sokat néztem. A magyar cserkészek dolga kétségkívül könnyebb volt, mint a magukat megérteni alig vagy egyáltalán nem tudó külföldi vendégeinké. A mi fiainknak nem kellett táborukat, egyéb szerelvényeiket, tábor-diszeiket sokszor hetekig tartó tengeri uton szállítani. Igaz, hogy ki is tettek magukért, az ő táboraik voltak a legszebbek, viszont az amerikaiaké a legmiponálabb. — A salgótarjáni két cserkészcsapat táborára a magyar táborokban iszlés, csin, rend bolgában az első közt volt. — Kicsiben láhattuk ott Tarján jövendő műemlékeit (mert hisz a fiatal városi kultúra csak nemrég kezdte ezeket kitermelni s vannak még meg nem született műemlékei is.)

A táborokban láthatta a legérdekesebb látványokat az, aki a jamboree zsebkönyv utmutatása szerint a cserkészszellem megnyilvánulásait kereste. Mert a bemutatók szépek, érdekesek voltak, legtöbbszörre a nemzeti caractert is visszatükrözték, mégis nem voltak teljesen mentesek bizonyos mesterkéltől és szin-padiasságtól.

Naponta közel harmincezer ember látogatta a tábor. Két héten keresztül minden táborozó cserkészre naponta egy vendég, de legalább félnapos. Elég erős igénybevétel, képzelem, hogy egy kéthe-

egészen más nyomon botorkált, most szegyenkezve eszmélt rá vakságára, amikor naponta elment sok-ok kincs mellett anélkül, hogy meglátta volna. Valahogyan úgy volt, hogy a fától nem találta meg az erdőt, amely pedig hívta, csalogatta, hogy üdüljön fel árnyat és pihenést adó lombjai alatt, hallgassa meg még messze napkeletről hozott és féltve őrzött szavát, színét, fűrdesse meg benne a lelkét és testesítse meg az életben, hiszen a mai kor gyermekét megrontotta a sok idegen hatás, amelybe belefulladva ne kapkodjon idegen szalmaszál után, amikor itt van az ősi, hamisítatlan magyar mult, az az alap, amelyen fel kell építeni a boldog magyar jövőt. A Gyöngyös bokréta megmutatta, hogy ma is milyen gazdagok vagyunk.

tes tengeri utazás még akár kisebb viharral fűszerezve is, valóságos pihenés és üdülés lehet, — természetesen autogrammgyűjtő és erővel cseccselni akaró utitárs nélkül.

Azt hiszem minden látogató és minden cserkész más-más emléket visz magával, amely végig fogja kísérni egész életén. Oly színes, oly változatos volt ez a tábor, hogy juttathatott mindenkinek külön emléket. Vajjon mit őriznek meg a világ minden tájáról összesereglett öreg s ifjú cserkészek rólunk magyarokról? Vajjon hányat fog közülük visszahozni az emlék varázsa, inikar az élet sodrában elhalványulnak, kimosódnak a Gödöllőn töltött ifjúkori napok? Vajjon eszébe fog-e valamelyiknek jutni, hogy a kelet-nyugat határán él egy rokotalan fajta, vízvázalzó gerincként a népek tengerén, amelyik több mint ezer évvel ezelőtt búkkant fel valahol a Meotis tó vidékén, elvándorolt idáig a csodaszarvas nyomában s most itt nehéz küzdelmet vív a második ezer esztendőért.

Szolgáltatásra áll mindennap

reggeltől-éjfélig hasznos és szórakoztató műsort közvetít, 86 pengős árban mindenütt kapható a 2+1-lámpás 7016-os

Orion rádió

Gyártja: Orion Izzólámpagyár

Szerkesztői üzenetek.

Hadirokkant. Közép, vagy ipariskolába járó gyermeke részére folyamndhat 70—60 P ösztöndíjért. A kérvényeket f. é. okt. 1-ig kell a Belügyminiszterhez benyújtani. Csatolni kell az utolsó iskolai értesítőt, bizonyítványt, igazolni kell az új iskolai évre való beiratkozást, szegénységi bizonyítványt kell kérni a városházán. A kérvényhez szükséges nyomtatványt is ott kapja. A kérvény belyegmentes. — A hadirokkant-törvény végrehajtási utasítása még nem jelent meg. — FAKSZ. kölcsönt csak OFB. telekre kaphat.

Királyok és főurak udvarában hajdan külön „udvari mulattató mesterek” voltak, akikre az a feladat hárult, hogy elűzzék az unalmat és jövedvire derítsék gazdájukat, szórakoztassák a vendégeket. Az udvari mulattató mesterek legtöbbje, mint igen szellemes egyén nagy hírnévre tett szert és nem egyről még ma is megemlékezik a krónika. A modern technika az udvari mulattatókat mechanizálta és elnevezte — rádióknak. A rádió, elődjénél még sokoldalubb, nemcsak királyok és főurak, hanem mindenkinek, minden nap szolgálatára áll, mulattat, szórakoztat és hasznos tudnivalókkal látja el. A 2+1 lámpás, hangszóróval egybeépített 7016-os Orion rádió bármely rádiószaküzletben 86 pengőért tizhavi részletre is megvásárolható.

Egy jókarban lévő használt nagybőgőt keresünk készpénz megvételre. Cím a kiadóban.

Hálókocsiban.

Egyik hölgy a másiknak: — Tudod drágám, csak harminchat órai utazás után mellényolja az ember igazán Kolumbusz Kristóf kitartását.

Két kosztos diákot lakással felvesszünk. Cím a kiadóban.

Vasuti kedvezménnyel utazhat BUDAPESTRE

Őszi Lakberendezési Vásár

Iparcsarnok

szeptember 2—17.

A vásárigazolványok augusztus 31-től szeptember 20-ig érvényesek és a menetjegyirodákban szerezhetők be.

A NyUKOSz rendkívül kedvezményes áru különvonata a régi olasz harcterek megtekintésére.

A NyUKOSz Országos Elnöksége az Isonzo menti harcterek (zona sacra) megtekintésére társasutazást rendez, mely utazás célja: lehetővé tenni a résztvevőknek az Isonzo menti harcterek bejárását igen kedvezményes áron. Mindenkit egyformán rendkívüli mértékben érdekelt a nagy háború egyik legjelentősebb szakának hadszíntere: akik ott harcoltak, azok most a boldog békében láthatják viszont a részükre oly emlékeztető helyeket, míg akik még nem jártak ott, kétségtelen, hogy érdeklődéssel fogják szemlélteni a hajdani, mindkét részről rendkívül nagy áldozatokat követelt ütközetek színterét.

Az utazást somorjai báró Lukachich Géza altábornagy, a kat. Mária Terézia rend lovagja, a NyUKOSz országos elnöke, a 20. honvéd hadosztály volt parancsnoka, a Monte St. Michele és a Monte St. Gabrielle védője vezeti; azonkívül résztvesznek az utazásban volt csapatparancsnokok, akik egykoron csapataikkal e helyeken harcoltak s így a helyszínen ismertetni fogják az ott dült ütközetek történetét.

Az utazáson résztvevőknek alkalma nyílik az Isonzo menti hősi temetőben nyugvó hősi halottaink sírját felkeresni.

A harcterek megtekintése után Abbaziában négy napi kellemes üdülést biztosítunk legjobb elhelyezéssel.

Az utazás pontos utvonala a következő: Budapest, Nagykanizsa, Postumia, Trieste, Görz, San Pietro del Carso, Abbazia, Postumia, Nagykanizsa, Bpest.

Elszállások: 1 vagy 2 ágyas, hideg-meleg folyóvízzel ellátott szobákban, elsőrangú polgári szállókban. Trieste-ben: a Savoy Excelsior Palace Hotelben, a Grand & de la Ville-ben, a Hotel Regina-ban és a Hotel Corso-ban; Abbaziában: Hotel Atlantica-ban, a Hotel San Morcoban, a Park Hotelben, a Carlton Hotelben, a Villa al Mare-ben, a Hotel Imperial-ban és Speranza Hotelben.

Az utazás indul: Budapestről 1933. szeptember 16-án az esti órákban, mint különvonat és visszaérkezik szeptember 25-én reggel, a déli vasúti pályaudvarról, illetve a déli vasúti pályaudvarra.

Résztvételi díj: Budapesttől—Budapestig III. oszt. gyorsvonaton, elhelyezéssel, személyenként: 2 ágyas szobákban 135 P, 1 ágyas szobákban 145 P. II. oszt. gyorsvonaton, elhelyezéssel, személyenként: 2 ágyas szobákban 165 P, 1 ágyas szobákban 175 P.

Ezen résztvételi díjban bennfoglaltatik: az igénybevevni szándékolt vasúti osztály költsége Budapesttől—Budapestig, a jugoszláv átutazási vízum úgy oda, mint visszafelé (melyet a vonatban adnak ki, elintézését a vezetőség vállalja), valamint elhelyezések a fentebb felsorolt szállókban, kitűnő, bőséges napi háromszori étkezés, borralalók, adók, személyeknek és csomagoknak a pályaudvarokról a szállókba és vissza a pályaudvarokra való szállítása.

Szállgatások kezdődnek 17-én reggelivel Triestben, befejeződnek szeptember 24-én vacsorával Abbaziában.

A résztvételi díjon felül fizetendő a harcterek megtekintésére három napon át igénybevevni autóbuszok költségére személyenként 14 p.

Jelentkezni lehet az utazásban való részvételre 1933. szeptember 9-én estig.

Írásbeli jelentkezés szükséges adatai: olvashatóan írt teljes név, rang (polgári állás), tényleges katonatisztek csapattestületet is jelzik, pontos lakcím, mely osztályon kíván utazni és hány ágyas szobában lakni.

A jelentkezéssel egyidejűleg a résztvételi díj legalább 50%-a fizetendő le, míg a további 50%-ot az utazás megkezdése előtt 3 nappal lehet befizetni. A befizetés legegyszerűbben bármely postahivatalnál az ott beszerezhető bianco csekk felhasználásával a „Nyukosz harctéri utazási számla, Budapest” 53.976 csekkzámlájára eszközölhető.

Az utazáshoz Olaszországra érvényes utlevél szükséges, melynek beszerzéséről mindenki maga tartozik gondoskodni. Az érvényes utlevél legkésőbb a teljes összeg befizetésekor adandó át. Vízumok nem szükségesek.

Az ezen utazáson résztvevő vidéki jelentkezők — amennyiben félárú jegy

váltására jogosító arcképes igazolvánnyal nem rendelkeznek — lakóhelyüktől Buda-pestig és vissza az általunk idejében beküldendő igazolvány alapján 30%-os vasúti kedvezményben részesülnek.

Budapest és Nagykanizsa között a rendes gyorsvonati megállóhelyeken a különvonatra fel, illetve le lehet szállni.

A különvonaton minden résztvevőnek előre megszámozott és beosztott ülőhelyet biztosítunk.

Az utazást csak kellő számú résztvevő jelentkezése esetén bonyolítjuk le. Az utazás általunk történő lemondása esetén a befizetett összeget levonás nélkül visszafizetjük, míg ha a lemondás az utas részéről történik, úgy visszatérítést nem eszközölünk, ellenben az utasnak jogában van részvételi jogát másra átruházni.

Jelentkezéseket elfogad: a NyUKOSz Országos Elnöksége Budapest IX. Kéz-izma-utca 15, vagy közvetlenül a NyUKOSz harctéri utazásának megbízott kirendeltége Budapest, VI., Andrássy-ut 19. Utazási Iroda (telefon: 281—48 és 265—25) hol részletes felvilágosítások kaphatók; úgy telefonon, mint levélbeli érdeklődésre díjtalan válasz. Kívánatra postatakarékpénztári befizetési lapot bérmentve küldünk.

A Palladis júniusi újdonságai.

Felpengő Regények. 27. sz. Az aranyhurok. Írta: James O. Curwood. Fordította: Lendvai István. Philip Bart, az angol királyi csendőr, nekivág Kanada hómezőinek, hogy elfogja a „farkas-embert”, akinek lelkét több gyilkosság terheli. Az „aranyhurok” sarkalja erre: az aranyzóke női hajfürtökből font hurok, melyet a „farkas-ember” elveszt. Azért üldözi, hogy kiszabadítsa ezt a nőt az örökség elvadult kegyetlen ember hatalmából. De a ravasz Bram — a csendőrt fogja el és hurcolja magával a farkas-szánon eldugott otthonába, ahol Philip színről-színre látja az aranyhajú, tündérszép Céliet. Míg a csendőr, izzó szerelemre gyulladva a gyönyörű teremtmény iránt, terveket kócol, hogy hogyan szöktesse meg rabságából a leányt, az esküvő, a kalóz Blake vezérletével, megrohanják a gerendaházat, mikor Bram vadászaton van a farkasai-val. A gyilkos embervadászat, amelynek hajmeresztő izgalmai, a szívet fojtogató tragikum fűszereivel fogja meg az olvasót és végül csigázza az érdeklődést, melynek egy pillanatra se csökkenő varázsa az utolsó betűig fogva tartja az olvasó fantáziáját. — Kalandos Regények. 7. sz. Montpensier hercegnő. Írta: Ponson du Terrail. Fordította: dr. Endre Dénes. A Valois-család tragédiájának egyik legdrágább fejezete az a megalkuvást nem ismerő, ádáz küzdelem, mely a francia trónért folyik a protestáns Navarrai Henrik és a katolikus Guise hercegek közt. Montpensier hercegnő — ez az angyali szépségű, de ördögilekű asszony — bonyolítja a cselszövényeket és ravasz furfanggal foglyul ejti magát a Navarrai herceget is, akit azonban hűséges gascognei vitézei minden kelepceből kimentenek. Színellett szerelmek, burkolt árulások, veszedelmes intrikák és izgalmas kalandok avatják a romantikának igazi remekévé ezt a mindvégig érdekfeszítő regényt, melyben ragyogó színpompával csillog a világhírű francia mester gazdag fantáziája. A viharzó események láncolatában nincsen megállás, se hégáz: egyik epizód kergeti a másikat s a nagy tétért vívott párbajban hol az egyik, hol a másik küzdő fél kerül fölül és nem lehet tudni, hogy végül melyik marad a porondon. Az érdekes kötet ára fűzve 1'45 P.

Adóhátralékoknak gabonában való lerovása.

A hivatalos lap folyó évi augusztus 19-iki számában közzétett 8650/1933. M. E. sz. rendelet, valamint az annak végrehajtásáról szóló 122.000/1933. VII. a. számú P. M. rendelet megállapítja azokat a feltételeket, amelyek szerint a mezőgazdák, valamint a velük közvetlen üzleti összeköttetésben álló kereskedők és iparosok az 1932. év végén fennálló adóhátralékaikat terményekben (buzában és rozsban) is lerohatják. Az érdekeltek ebbeli szándékukat legkésőbbben folyó évi szeptember hó 5-ig a városi adóhivatalnál (községi előjáróságnál) kötelesek bejelenteni. Bővebb felvilágosítást a helyi hatóságok részéről kibocsátott hirdetések nyújtanak.

Ezen szakmában egyedüli keresztény bevásárlási forrás!

ÉRTESÍTÉS.

Tisztelettel értesitem, úgy a gimnazista, mint a polgárista gyermekek szülőit, hogy az új tanévre üzletemet teljesen felszereltem

bőr és erőlemez kiegészítéssel, intézeti fehér takarókkal, fehérnemű betűkkel és számokkal. — Gimnazista leánykák részére kék matróz ruhák és előírások fű és leány bárszöny gimnazista sapkák, ágyszíntén tornacipők raktáron vannak. — Polgáristák részére előírt egyenruhák, tornabluzok és nadrágok, fű triccók és úgy a leányok, mint a fiúk részére előírt Bocskai-sapkák SP. jelzésű paizsok. Patent harisnyák, zsebkendők, fehérneműk, paplanok és flaneltakarók nagy választékban.

A vásárló közönség pártfogását kérve, maradok

tisztelettel:

vitéz Donászy Győző

— Magyar Divatárúháza —

Fő-tér. SALGÓTARJÁN. Fő-tér.

Szabott árak!

Előzékeny és becsületes kiszolgálás!

Átöröklés és örökség.

— Mily aranyos gyermek! Szeme az anyjé, orra az apjé...

Az aranyos gyermek: — ...és nadrágja a nagyapjé.

HIRDESSÜNK

A Munka

politikai hetilapban.

Salgótarján megyei város polgármesteri hivatalától.

10247/1933. A külföldi cserkészek salgótarjáni kirándulása.

A táborparancsnokság elismerése a külföldi cserkészek lelkes salgótarjáni fogadásáért.

Az a meleg vendégbarátság, amelyben Salgótarján város lelkes közönsége részesítette a gödöllői világjamboreeről városunkba is ellátogató külföldi nemzetek fiait, elismerésre talált a táborparancsnokság részéről is.

Az elmúlt héten dr. Förster Kálmán polgármesterhez, mint a helyi bizottság elnökéhez a következő megleghangu levél érkezett:

Tekintetes Jamboree Bizottság!

Az egész világ cserkészei gödöllői találkozásának végéhez érkezvén, amint visszatérünk az eseményekre, úgy látjuk, hogy a külföldi fiúk számára egyik legkedvesebb meglepetés volt az a szíves fogadtatás és meleg vendégbarátság, amelyben vidéki kirándulások alkalmával a magyar társadalomtól részesültek. Eppen ezért kötelességünknek tartjuk, hogy a vidéki magyar társadalom, de különösen Salgótarjában rendkívüli módon megnyilatkozott vendégfogadtatásáért a IV. világjamboree táborparancsnokság nevében a legbálsabb köszönetünket közöljük. Kérjük egyúttal, fogadják az egész magyar cserkészmozgalom, de ezen túl a legmagasabb magyar érdekek ügyében is tett fáradozásukért őszinte elismerésünket és tolmácsolják azt a város egész társadalmának.

Legkiválóbb tisztelettel:

Dr. Teleky Pál s.k. kormánybiztos, táborparancsnok. Dr. Fodor Ferenc s.k. egyetemi tanár, kiránduló csoport főnöke.

Hisszük, hogy Salgótarján hálás barátaival keresztül a nagyvilág megismerte és megtanulja becsülni nemzetünket. A megismerés és megbecsülés pedig a magyar igazságot készíti elő.

Salgótarján, 1933. augusztus 23.

Dr. Förster Kálmán polgármester.

A magyar frontharcosok V-ik országos találkozója.

Minden év október hó első vasárnapján a világháború volt magyar frontharcosai — az Országos Frontharcos Szövetség kezdeményezésére Budapesten országos találkozóra jönnek össze. Az idei Frontharcos Nap Budapesten a Hősök Terén, október hó 1-én fog lezajlani, amelynek előkészítő munkálatai országsszerte már folynak. Az idei országos összejövetelen, — amely Magyarországon az ötödik lesz — a velünk rokonszenvező államok nemzeti alapon álló frontharcos szervezetei is nagyobb számban fogják magukat képviseltetni. Különösen az olasz, német és osztrák frontharcosok körében tapasztalható nagy érdeklődés, úgy hogy valószínűleg külön olasz és osztrák vonatok fognak Budapestre érkezni. A német „Stahlhelm”, a bolgár és török frontharcosok közléseitől fognak megjelenni. A Frontharcos Szövetség vezetősége teljes erővel megkezdte — a jelek szerint a tavalyi országos magyar frontharcos napot is felülmúló — hatalmas ünnepség előkészítését, amelyen az ország összes frontharcos szövetségi helyi alakulatai képviseltetni fogják magukat. A külföldről és vidékről feljövő frontharcosok nagyobb közlekedési, elszállásolási és élelmezési kedvezményben fognak részesülni. Felvilágosítások a Frontharcos Szövetség országos elnökségénél (Budapest, VI. Podmaniczky-u. 45. II. em. Telefon: 18—5—18) és a Szövetség egyes helyi alakulatainak vezetőségeinél nyerhetők.

Varrodámat megnyitottam

Karancs-utca 18. sz. alatt.

Angol és Francia munkát vállalom.

Tanuló leányokat felveszek.

A n. é. közönség szíves pártfogását kérve maradtam teljes tisztelettel:

RUBINT JÓZSEFNÉ

Csizy Erzsébet.

Hirdetmény.

A Szilárdy István és Bélától igénybevett és megüresedett OFB házhelyekre pályázatot hirdetek és felhívom mindazokat, akik ezen telkeket elnyerni óhajtják, hogy igényüket a város főjegyzőjénél f. évi szeptember hó 5-ig jelentsék be.

Salgótarján, 1933. augusztus 18.

A polgármester helyett: Dr. Figus főjegyző.

APOLLO MOZGÓ HETI MŰSORA:

26. Sz. 27. V.

30. Sz. 31. Cs.

A paradicsom madár
Fősz.: Dolores del Río

Ki babája vagyok
én? Vigjáték.

Jön! Jön!

Vigjáték. Híradó.

Banditák réme.
Fősz.: TOM MIX.

Fehér törzsfőnök.
Fősz.: George O'Brien

Előadások kezdete: szerdán és csütörtökön este 8, szombaton este 7, 9, vasár- és ünnepnap d. u. 5, 7 és 9 óra-kor.